

Ο Πελαγόςμικτος Σίμος

Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ

Άγ. Σπυρίδων - Λιμάνι

ΔΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ ΑΘΗΝΑΣ - ΠΕΙΡΑΙΑ «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΤΟΣ 22ο - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 133 • ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2008 - ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 2009 • ΓΡΑΦΕΙΑ: ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115, ΠΕΙΡΑΙΑΣ 185 44 - ΤΗΛ. 210-4632.910 FAX: 210-4632.910

Θέμα: Ανεμογεννήτριες στα Βάτικα;

**Το σύνολο των εν Αθήναις βατικιώτικων Συλλόγων παίρνει θέση:
Όχι στη βιομηχανοποίηση μιας από τις σημαντικότερες περιοχές φυσικού
και πολιτιστικού κάλους της πατρίδας μας.**

Λαμβάνοντας υπόψη

Α. Την απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Βοιών με αριθμό 370 από 9 Δεκεμβρίου 2008 (η οποία και προσαρτάται στην παρούσα ανακοίνωση)

Β. Την καθυστέρηση υλοποίησης του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδιασμού (Γ.Π.Σ) του Δήμου Βοιών (ο οποίος βρίσκεται στο δεύτερο στάδιο και από την άνοιξη του 2008 έχει παραδοθεί στον Δήμο Βοιών και περιήληψη του οποίου προσαρτάται στην παρούσα ανακοίνωση),

Γ. Την ανάγκη διαφύλαξης και προστασίας της φυσικής και πολιτιστικής κληρονομιάς της περιοχής μας, μιας περιοχής προστατευμένης από την Ε.Ε αφού χαρακτηρίζεται ως NATURA 2000,

Σήμερα, την 10/01/09 και ημέρα Σάββατο και αφού είχε προηγηθεί τηλεφωνική επικοινωνία του Προέδρου του Δ.Σ του Συνδέσμου Φαρακλιωτών κ. Τσοχαλή Ευάγγελου με τους υπόλοιπους Σύλλογους των βατικιώτικων χωριών (Εθαφόνησος, Βεθανίδα, Νεάπολη, Άνω Καστανιά, Φαρακλιό, Παντάνασσα και Άγιος Νικόλαος) σχετικά με επικείμενη εγκατάσταση ανεμογεννητριών στα Βάτικα, συναντηθήκαμε τα Δ.Σ., προκειμένου να συζητήσουμε τις τρέχουσες εξελίξεις.

Υπήρξε πολύωρη συζήτηση σχετικά με επικείμενη εγκατάσταση Α.Π.Ε στα Βάτικα αλλά και για το μέλλον του τόπου μας. Διαπιστώθηκε ομόφωνα ότι έως τώρα η καθυστέρηση έγκρισης από τον Δήμο του Γενικού Πολεοδομικού Σχεδιασμού (θέμα που θα έπρεπε να είναι στην πρώτη γραμμή από όλους όσοι απαρτίζουν το Δημοτικό συμβούλιο διότι δεν υπάρχει χρόνος για να ξεδουλευτεί άσκοπα) αποτελεί στην ουσία τροχοπέδη στην εξέλιξη του Δήμου.

Κατόπιν των ανωτέρω και με αίσθημα ευθύνης προς τους βατικιώτες συμπατριώτες μας ζητάμε:

- Την άμεση διακοπή όλων των ενεργειών εγκατάστασης των αδειοδοτού-

μενων Α.Π.Ε στα Βάτικα και ομοίως την άμεση διακοπή αδειοδοτήσεων νέων Α.Π.Ε.

- Την ολοκλήρωση ερευνών (με προτεραιότητα περιοχές του Δήμου που έχει εκδηλωθεί ενδιαφέρον για εγκατάσταση Α.Π.Ε.) από αρμόδιες υπηρεσίες του Υπουργείου Πολιτισμού για αξιολόγηση και θεσμοθέτηση Αρχαιολογικών χώρων.

- Την Σύμβαση Ειδικής Περιβαλλοντικής μελέτης για την περιοχή NATURA 2000 και για τον ορεινό όγκο της περιοχής μας.

- Την ολοκλήρωση και θεσμοθέτηση του Γ.Π.Σ.

Στην ουσία ζητάμε τα αυτονόματα. Δηλαδή να γίνει και στην περίπτωση μας ό,τι γίνεται παντού στην πολιτισμένη Ευρώπη. Με δεδομένο μάλιστα το πρόβλημα της αντιπροσώπευσης και πάγιο το στόχο της Ε.Ε. για μια αμεσότερη δημοκρατία ζητάμε ως ευρωπαίοι πολίτες το δικαίωμα να επιλέξουμε τη μορφή της ανάπτυξης που επιθυμούμε για μας και τα παιδιά μας.

Και δεν είμαστε λίγοι... Μιλάμε για το δεύτερο μεγαλύτερο δήμο της Λακωνίας. Δεκάδες χιλιάδες πολίτες σε Βάτικα, Αθήνα, Πειραιά και ομογένεια.

Οι βατικιώτες και άποψη έχουν και εναλλακτικό σχέδιο ανάπτυξης. Τετελεσμένα γεγονότα δε θα γίνουν αποδεκτά την ίδια ώρα μάλιστα που η αμφισβήτηση για την αποτελεσματικότητα και το όφελος από την λειτουργία των ανεμογεννητριών μεγαλώνει.

Παρακαλούμε για τις δικές σας ενέργειες.

Οι Πρόεδροι των Δ.Σ των εν Αθήναις βατικιώτικων Συνδέσμων.

Μηνόγιαννης Μιχάλης

Σύνδεσμος Νεαπολιτών "Τα Βάτικα"

Τσοχαλής Ευάγγελος

Αδελφότης Φαρακλιωτών "Ευαγγελίστρια"

Τριπόντικας Παναγιώτης

Σύνδεσμος Βεθανιδιωτών

"Η Μυρτιδιώτισσα"

<http://www.myrtidiotissa.gr>

Αρώνης Χαράλαμπος

«Εθαφονήσου»

Δεθακοβίας Ιωάννης

Σύνδεσμος Αγιοニコλαϊτών "Ο Καβομαριάς"

<http://www.agiosnikolaos.net>

Κουρκούλης Χαράλαμπος

Σύλλογος "Άνω Καστανιάς"

Μπουρμπούλης Σπυρίδων

Σύλλογος "Φίλοι Παντάνασσας Βοιών"

<http://www.pandanassa.com>

— æ Ø — 1

Ο Κύριός μας, με την Θεία Γέννησή Του, πραγματοποιεί δύο πολυσήμαντα άλματα, που για μας είναι πολύ διδακτικά και σωτήρια.

Με το πρώτο εισέρχεται στον κοσμικό χώρο. "Ο αγώρητος παντί πως εχωρήθη εν γαστρί. Ο εν κόλποις του Πατρός πως εν αγκάλαις της Μητρός;". Αυτός που δεν χωρεί πουθενά χώρεσε στην κοιλιά μιας μικρής στην ηλικία μητέρας και κατ' επέκταση, δυνάμει του Μυστηρίου της θείας Κοινωνίας, εισέρχεται στην ύπαρξη του κάθε ανθρώπου, ακόμη και του πιο μικρού και ασήμαντου, κάνοντάς τον Θεοφόρο και Χριστόφορο.

Το δεύτερο άλμα το πραγματοποιεί στον κοσμικό χρόνο. Ενώ είναι Άχρονος και αιώνιος και δεν αλλοιώνεται, ούτε γηράσκει, εν τούτοις "Σήμερον ο Άναρχος άρχεται". Γεννιέται επί Καίσαρος Αυγούστου Αυτοκρατορίας μαζί με τους ανθρώπους. Έτσι, με το Μυστήριο της Γεννήσεως πραγματοποιείται η συνάντηση του ανθρώπου με το Θεό.

Με την αξιοθαύμαστη αυτή κίνηση δείχνει, επίσης, στον καθένα μας τον συνάνθρωπό του και του υποδεικνύει, ότι η ευτυχία του περνάει από τον πλησίον του.

Αυτή την αλήθεια, έστω και αν δεν την πολυκαταλαβαίνουμε, όμως την βιώνουμε την ημέρα των Χριστουγέννων. Μένουμε στο σπίτι μας, όχι γιατί έχουμε την υλική ζεστασιά, ενώ έξω κάνει πολύ κρύο, αλλά γιατί βιώνουμε το μήνυμα της συναντήσεώς μας με τους αδελφούς μας. Γι' αυτό, αυτές τις μέρες, με κορυφωμα την ημέρα των Χριστουγέννων, περισσότερο θυμόμαστε την φτώχεια και τα προβλήματα των συνανθρώπων μας.

Μακάρι να γιορτάζουμε κάθε μέρα τα Χριστούγεννα, για να συναντιόμαστε μαζί Του και μαζί με τους αδελφούς μας, που βλέποντάς τους πρέπει να έχουμε την αίσθηση, ότι βλέπουμε τον ίδιο τον Θεό. "Είδες τον αδελφόν σου, είδες τον Θεόν σου".

Ο Μονεμβασίας και Σπάρτης ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ

ΠΑΡΑΜΕΝΟΥΜΕ ΑΝΤΙΘΕΤΟΙ

στην δημιουργία ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ ΣΤΑ ΑΣΠΡΟΥΔΙΑ

Δεν θα επιτρέψουμε ποτέ ΞΕΝΟΙ ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ

να καταστρέψουν τον τόπο μας.

Ε Π Α Γ Ρ Υ Π Ν Ο Υ Μ Ε .

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ

Ο Σύλλογος Ελαφονησιωτών «Ο Φιλόπατρις» σας προσκαλεί στην κοπή της πίτας που θα γίνει στις 25/1/2009 και ώρα 16.00 στο Πολιτιστικό Κέντρο Κερασινίου Μελίνα Μερκούρη (Εμ. Μπενάκη 70)

Θα χαρούμε πολύ να έρθετε.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ & ΤΟ Δ.Σ.

Κοινωνικά Κοινωνικά

ΠΕΝΘΗ

Στις 24 Νοεμβρίου 2008 ο Γεώργιος Αρώνης (μπιστολάς) υπέκυψε λίγη ώρα μετά από ατύχημα που του συνέβη οδηγώντας το τρακτέρ του προς το αγαπημένο του Κατωνησί σε ηλικία 72 ετών. Κηδεύτηκε την επομένη στον Άγιο Σπυρίδωνα του νησιού μας.

Η οικογένεια του αιμνήστου, η σύζυγός του Αργυρώ, τα παιδιά του π. Παναγιώτης και Παναγιώτα και τα εγγόνια του οι οποίοι έχασαν ένα αφοσιωμένο σύζυγο, ένα στοργικό παππού, ένα υπέροχο πατέρα, ευχαριστούν μέσω της εφημερίδας όλους όσοι με κάθε τρόπο συμπαραστάθηκαν στο πένθος τους και τους εύχονται υγεία και ευλογημένη μακροημέρευση.

Στο μεγάλο ταξίδι του θα τον συνοδεύει για πάντα η αγάπη μας, η υπόσχεση μας πως δεν θα τον απογοητεύσουμε ποτέ και ένα μεγάλο ευχαριστώ για όσα μας χάρισε, όσα μας δίδαξε, όσα ζήσαμε μαζί του.

Επίσης στην μνήμη του αντί στεφάνων προσέφεραν στον Ιερό Ναό του Αγίου Σπυρίδωνος:

Η σύζυγός του Αργυρώ 300 ευρώ
ο υιός του π. Παναγιώτης 300 ευρώ
η κόρη του Παναγιώτα 100 ευρώ

Στη μνήμη του Νίκ. Μέντη

Ο Νίκ. Μέντης απεβίωσε στις 25/11/2008, σε ηλικία 75 ετών.

Πήγες ταξίδι κοντινό
σε δύο ώρες ήρθες
μα ήταν το παντοτινό
και λέξη δεν μας είπες.

Οκτώ η ώρα γύρισες
από το καφενείο
στις δέκα ως τις έντεκα
το δεύτερο αντί

Ήτανε βράδυ δύσκολο
που δεν θα το ξεχάσω
νάν τα παιδάκια μας καλά
και θα το ξεπεάσω.

Θα σταματήσω, ως εδώ
με χέρι κουρασμένο
νά 'ναι το χώμα ελαφρύ
που σε 'χει σκεπασμένο

Η γυναίκα σου

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΙΣΧΥΣΗ

ευρώ

ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ

ΛΙΑΡΟΥ ΒΑΣΙΛΙΚΟΥ του Παύλου	25
ΑΡΩΝΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Σταύρου	20
ΜΕΝΤΗΣ ΔΑΜΙΑΝΟΣ του Νικολάου	20
ΓΕΩΡΓΟΥΔΗ ΜΑΡΙΑ του Θεοδώρου	20
ΒΑΜΒΑΤΣΙΚΟΥ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	50
ΚΑΨΑΛΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του Δημ.	50
ΛΙΑΡΟΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ του Ιωάν.	20
ΜΕΛΑ ΑΡΧΟΝΤΟΥΛΑ του Παν.	10
ΣΚΑΛΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΝΙΚΟΛ. του Χαρ.	30
ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του Ιωάν.	50
ΣΚΑΛΚΟΓΙΑΝΝΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΑΣ του Σταύρου	15
ΣΑΛΑΤΑ ΣΠΥΡΙΔΟΥΛΑ	20
ΜΕΝΤΗ ΚΑΝΕΛΗ του Λάμπρου	20
ΑΡΩΝΗ ΑΝΝΑ του Χαράλαμπου	20
ΤΣΑΚΟΥ ΑΛΕΞΑΝΔΡΑ του Σπύρου	20
ΒΟΥΛΓΑΡΗ ΜΑΡΙΤΣΑ	20
ΠΑΣΣΑΚΟΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ του Ιωάννη	50
ΛΙΑΡΟΥ ΕΛΕΝΗ	5

Αφιερωμένο
στην πολλή αγαπημένη μου
Κανελίτσα

Χαίρομαι όταν χαίρεσαι
παρεά όταν κάνουμε
ωραία τα περνάμε.

Σκέφτομαι και το μελετώ
κάτι για να σου γράψω
και την αγάπη
προς εσέ θέλω να την
εκφράσω.

Σ' αγαπώ τόσο πολλή
θα πω σαν τα παιδιά μου
γιατί σου λέω τον πόνο μου
μέσα απ' την καρδιά μου.

Εκτίμηση μου είχανε
η μάνα σου κι η θειά σου
γι' αυτό αγαπώ από καρδιάς
την οικογένειά σου .

Σου εύχομαι στην εκκλησιά
όσο μπορείς να ψάλεις
και την άξια Μυρούλα μας
παρεά να την κάνεις.

Κι δυο παρεά κάνετε
και πάτ' ένα πακέτο
σας εύχομαι καλή χρονιά
να έχετε κεφέτο.

Ευανθία Λιάρου Κόκκινου

Και με τον νέο μας παπά
που σαν τον ήλιο λάμπει
απ' το όμορφο νησάκι μας
εκτίμηση να πάρει.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Η Διευθύντρια, ο Σύλλογος Διδασκόντων και η μαθητική κοινότητα του Γυμνασίου Ελαφονήσου εκφράζουν δημόσια τις ευχαριστίες τους προς την κυρία Παναγιώτα Αρώνη - Ψαρομμάτη, η οποία εις μνήμιν των γονέων της Αρώνη Γεωργίου και Ευαγγελίας προσέφερε το ποσό των 500 Ευρώ στον πρωτεύσαντα μαθητή/τρια της Γ' τάξης του σχολείου μας κατά το σχολικό έτος 2007-2008.

Το παραπάνω χρηματικό έπαθλο απονεμήθηκε κατά τη διάρκεια της σχολικής εορτής της 28ης Οκτωβρίου στις 27/10/2008 στο μαθητή της Γ' τάξης Μέντη Γεώργιο του Δημητρίου, ο οποίος κατά το σχολικό έτος 2007-2008 πρώτευσε μεταξύ των συμμαθητών/τριών του με γενικό βαθμό απόλυσης "δεκαπέντε και έντεκα δέκατα τρίτα" (15 11/13).

Θερμές ευχές εκ μέρους των διδασκόντων και των μαθητών του Γυμνασίου Ελαφονήσου προς την κυρία Παναγιώτα Αρώνη - Ψαρομμάτη για μια νέα χρονιά γεμάτη υγεία, χαρά και δημιουργικότητα σ' αυτήν και την οικογένειά της.
Εκ του Σχολείου.

ΔΙΟΡΘΩΣΗ

Στο προηγούμενο τεύχος στο ποίημα
ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΝΕΛΗ Λ. ΜΕΝΤΗ - ΚΑΝΕΛΙΤΣΑ
η υπογραφή είναι ΓΡΗΓΟΡΙΑ ΜΕΝΤΗ
αντί για Γρηγ. Μέντης.

Ζητάμε συγγνώμη.

Ενισχύστε οικονομικά
το Σύλλογό μας.
Σας χρειάζεται.

Όλα τα μέλη του Συλλόγου
να στείλουν τις σωστές
διευθύνσεις τους
στο Fax 210 4532911

ΠΩΛΟΥΝΤΑΙ δύο οικόπεδα εντός
οικισμού, άρτια και οικοδομήσιμα.
347 τ.μ. και 303 τ.μ.
Πληροφορίες: 6937378686

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

Σαν πρόλογος

Θυμάμαι, ήταν κάποιο φθινοπωρινό απόγευμα του Οκτώβρη πριν αρκετά χρόνια. Είχα βρεθεί στο χωριό. Και σαν είμαι εκεί, μου αρέσει να γυροφέρνω στα μέρη που γυρόφερνα σαν παιδιά, προσπαθώντας να συμπληρώσω τα κενά της απουσίας μου. Εκεί που περπατούσα, βλέπω σε κάποιο σπίτι στοιβαγμένα βιβλία έξω. Αφού πήλνισα, ρώτησα γιατί τα 'χουν τα βιβλία εκεί. Και μου απάντησαν, ότι πριν λίγες μέρες, είχε βρέξει αρκετά, και μπήκε νερό στο μέρος που τα είχαν, τα έβγαλαν να στεγνώσουν. Έκανα έτσι, έσκυψα, όχι ότι αγαπούσα το βιβλίο - άλλωστε το 'χω δείξει παιδιότερα - αλλιώς από περιέργεια. Έπιασα μερικά, και βρέθηκα μπροστά από ένα τετράδιο, συγκεκριμένα ήταν το τετράδιο των εκθέσεων. Το πήρα και άρχισα να το ξεφυλλίζω. Ήθελα να δω πώς σκέπτεται η επόμενη γενιά από τη δική μου. Τι θέματα τους βάζουν να γράψουν, και να συγκρίνω τα δικά μας μαθητικά χρόνια. Εκεί βρήκα ένα θέμα που με αφορούσε, αφού ήμουν ένας μετανάστης και ο τίτλος ήταν: "Ο ερχομός του μετανάστη". Αφού ζήτησα την άδεια, έκοψα τα φύλλα, τα διάβασα και τα φύλλαξα.

Εκείνη την εποχή δεν είχα δώσει την απαιτούμενη σημασία. Το γιατί; Απλούστατα, ήμουν νέος. Και σαν νέος, δεν είχα πιστέψει πως θα ρίζωνα στην ξενιτιά. Τώρα καθώς πέρασαν τα χρόνια, θυμήθηκα πάλη το τετράδιο. Έψαξα και το βρήκα. Άρχισα να διαβάζω, να βλέπω τις σκέψεις ενός 15χρονου παιδιού. Καθώς προχωρούσα στο διάβασμα, το μόνο που μπορούσα να κάνω, ήταν να προσπαθώ να συγκρατήσω το δάκρυ, μέχρι που στον τέλος δεν μπόρεσα και ήλυγισα. Ένα 15χρονο παιδί τότε, μπόρεσε και έγραψε την πραγματική εικόνα του μετανάστη. Δεν θέλω να κάνω ανάληψη στο περιεχόμενο της έκθεσης, άλλωστε τα γράφει τόσο παραστατικά, που τα δικά μου περιπεύουν. Εκείνη που μπορώ να κάνω, είναι να δώσω συγχαρητήρια και ένα μεγάλο εύγε σ' αυτές τις παιδικές σκέψεις, που στην πραγματικότητα μόνο παιδικές σκέψεις δεν μπορείς να τις χαρακτηρίσεις. Και θέλω να κλείσω μ' αυτά τα λόγια, ότι η χαρά του ξενιτεμένου κρατά τόσο λίγο στον τόπο του, αφού είναι δικασμένος πάλη να πάρει το πισάχναρο για το τόπο της εξορίας του, αφού εκεί έχει μείνει ότι πολυτιμότερο υπάρχει στην ζωή του. "Η ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΟΥ".

Τζ. Π.

Ένας ξενιτεμένος επιστρέφει

Τα μάτια κουρασμένα στις ζωής το φωσφόρισμα γυρίζουν ψηλά τα' ασημένια σύννεφα, και από τα μεγάλα ματόκλαδα σταλάζουν οι σταλαγμοί των αιώνιων νοσταλγιών. Τα χέρια αποκαμωμένα από το σκληρό αγώνα υψώνουν τα ματωμένα δάχτυλα προς τους χορούς των άφθαστων άστρων. Τα γόνατα ήλυγίζουν αποκαμωμένα καταμεσής του δρόμου, που είναι αμέτρητος πίσω και άφθαστος μπρος. Τούτο το δρόμο της ξενιτιάς πήρε ο ξενιτεμένος, μα δεν άντεξε άλλη, και εκεί στη μέση του δρόμου, αποφάσισε να γυρίσει πίσω, στην πατρίδα. Όλοι τον περίμεναν. Η είδησή του μας είχε ενθουσιάσει. Χρόνια τώρα ζούσε στην ξενιτιά. Νέος, παλιόκαρι ήταν, όταν έφυγε να αναζητήσει την τύχη του στην ξένη πατρίδα. Έμεινε πολλή χρόνια στην ξενιτιά. Δέκα ολόκληρα χρόνια δούλεψε, πάλεψε, αγωνίστηκε να πετύχει. Δέκα ολόκληρα χρόνια στην ξενιτιά και να που οι θύμψεις τον φέρνουν πίσω, κοντά μας. Θα ερχόταν με το πλοίο των έξι. Όλοι οι συγγενείς, η μάνα, ο πατέρας, κατέβηκαν στο λιμάνι. Δεν ήμασταν μόνοι. Όλοι οι χωριανοί είχαν κατέβει, αλλιώς για να φύγουν, άλλη περιμέναν κάποιον συγγενή τους, κι άλλη για να δουν τον ξενιτεμένο που ερχόταν ύστερα από τόσα χρόνια. Το πλοίο φαινόταν από μακριά. Όσο πλησίαζε, τόσο η αγωνία κουφωνόταν. Τούτη η αγωνία προερχόταν από τη μεγάλη ευτυχία που θα ξεσπούσε σε λίγο.

Άλλη πρόσωπα άστραφταν από χαρά, άλλη πλημμύριζαν από αγωνία. Κοίταζα τη μάνα του ξενιτεμένου. Τίποτα δεν μπορούσα να διακρίνω στα μάτια της. Προσπαθούσα κάτι να δω, κάτι να πάρω απ'

τα μάτια της, τίποτα όμως. Όλα τα συναισθήματα, η χαρά, η ευτυχία, αγωνία είχαν ζωγραφιστεί στο πρόσωπό της και δεν μπορούσα να ξεχωρίσω κανένα ιδιαίτερα. Δέκα ολόκληρα χρόνια πρόσμενε το αγαπημένο της παιδί, και την αγωνία της δεν μπορούσε να την συγκρατήσει για δέκα λεπτά. Το πλοίο πλησίαζε. Τότε ήταν που άρχισα να νοιώθω ένα σφιξίμο μέσα μου. Δέκα χρόνια σκέφτηκα... Πώς μπόρεσε, πώς άντεξε; Η σειρήνα του πλοίου μ' έκανε να στρέψω το κεφάλι. Το πλοίο μπήκε στο λιμάνι κι έδεσε. Με μιας εκείνη η βουβαμάρα, εκείνη η θανατερή σιωπή που επικρατούσε μέχρι πριν, έσπασε. Ο καθένας ότι αισθανόταν το έλεγε δυνατά. Ένας θόρυβος, μια βοή ξεχύθηκε παντού. Ξαφνικά ο θόρυβος έγινε κραυγή. Οι ταξιδιώτες κατέβαιναν ένας - ένας. Να κι ο ξενιτεμένος. "Γιέ μου" ακούστηκε η δυνατή φωνή της μάνας. Ότι κρατούσε μέσα της μέχρι πριν, το άφησε να ξεχειλίσει μπρος στην παρουσία του γιου της. "Μάνα" ακούστηκε μια φωνή από την άλλη πλευρά. Με μιας χύθηκε στην αγκαλιά της και την αγκάλιασε θερμά. "Παιδί μου" ακούστηκε πνιγμένη αυτή τη φωνή της μάνας απ' τους ήλυγμούς. Τον φίλησε και τον αγκάλιασε με πάθος.

Ήταν μια ωραία σύνθεση τούτη η εικόνα. Ένας ώριμος άνδρας χαμένος στην αγκαλιά της μεσόκοπης γριούλας, σαν να ζητούσε προστασία. Η μάνα έλυσε τα χέρια της απ' τα δικά του, άρπαξε το πρόσωπό του, το κοίταξε και ύστερα ξέσπασε πάλη σε κλάματα.

Πιο κει βρισκόταν ο πατέρας του. Σαν αηφιασμένο πουλή έφυγε από την αγκαλιά της μάνας και χύθηκε στα ορθάνοιχτα μπράτσα του πατέρα. Ήταν τόσο συγκινητικό να βλέπεις τα δάκρυα να κυλούν ποτάμι στο ρυτιδωμένο πρόσωπο του πατέρα.

Έναν - έναν χαιρέτησε τους χωριανούς και πήραμε το δρόμο για το σπίτι. Η μάνα δεν τον άφησε. Τον έπιανε από το χέρι σφιχτά ής και φοβόταν μην της φύγει. Μα τι φοβόταν; Τώρα ο γιος της βρισκόταν δίπλα της, κοντά της, τον βαστούσε απ' το χέρι. Δέκα ολόκληρα χρόνια έλειπε. Μέσα σ' αυτά τα χρόνια, είχε τόσα πολλή να του πει.

Παράξενο όμως! Έτρεχαν αμίλητοι μόνο τα μάτια τους ήταν θολά. Μήπως ήταν τα δάκρυα που έτρεχαν και τους έκοβαν τη μιλή; Μπήκα στο σπίτι μαζί με τους γονείς του ξενιτεμένου. Πόσες θύμψεις θα του ξυπνούσε αυτή ματιά! Δέκα χρόνια τώρα, όλες του οι θύμψεις είχαν ήλυφάξει μέσα του. Τις φύλλαγε σαν κάτι ιερό, σαν κάτι πρωτόγονο που δεν έπρεπε να "μοιλυθού" από τον ψεύτικο αέρα της ξενιτιάς.

Γύρισε όλο το σπίτι. Κάθε γωνιά του ξυπνούσε μέσα του, αμέτρητες νοσταλγίες από τα παιδικά του χρόνια. Αυτά που ένοιωθε δεν μπορούσε να τα πνίγει μέσα του, τα εξωτερικεύε καθώς τα έλεγε. Μας μίλησε για τη ζωή του στην ξενιτιά. Από όλους ξέφυγε ένα δάκρυ. Δεν μπορούσαμε να το κρατήσουμε, ήταν κάτι το αυθόρμητο, που αναπηδούσε από μέσα μας με την διήγηση του ξενιτεμένου. Ήταν μια δύσκολη ζωή, η ζωή στην ξένη χώρα. Η δουλειά ήταν σκληρή, ο αγώνας κοπιαστικός. Δούλεψε σκληρά, κι απόκτησε χρήματα. Ποια αξία όμως είχαν τα χρήματα, μπροστά στη πατρίδα του; Εκεί στην ξενιτιά ήταν ξένος, ανάμεσα σε ξένους. Λαχταρούσε το γράμμα από την πατρίδα του, όπως ο πεζοπόρος της ερήμου ζητά τη ξεκούραση της όασης. Τα μάτια της μάνας έτρεχαν, έτρεχαν αδιάκοπα, ασταμάτητα... Ο ξενιτεμένος σταμάτησε απότομα τη διήγησή του. Ο ήλυγμός έπνιξε τη φωνή του. Τον κοίταξα γεμάτη συγκίνηση. Ο άνθρωπος αυτός μου προκαλούσε δέος και ήλυπη παράληλη. Έβλεπα τους γκριζούς κροτάφους του, τη χλομάδα ζωγραφισμένη στο πρόσωπό του και σκέφτηκα ότι στην ξενιτιά άφησε ότι πολυτιμότερο είχε, τα νιάτα του. Τη χαρά και τη δροσιά των νιάτων του, την ακούμπησε εκεί, στη μακρινή χώρα, στη μηχανή που δούλευε τα μερόνυχτα, στο ξένο σπίτι, και τους αφιλόξενους τοίχους. Ύστερα από τόσα χρόνια ξαναγύρισε στο πατρικό του σπίτι. Τι έφερε μαζί του; Έφερε την αγωνία και νοσταλγία δέκα ολόκληρων χρόνων.

Η γραμμή της σιλουέτας του έλεγε: Τριβή, δουλειά, φθορά, τέλος. Θλιβερά υπολείμματα ενός

νέου και ρωμαλέου ανθρώπου. Μου θύμιζε έναν ταμπουριέρη που οδηγεί μια παρέληση από βάσανα, την πορεία της πίκρας του. Εκεί στην ξενιτιά κάποια μέρα οι στρατιές της πίκρας του, πήραν όλες μαζί τον ίδιο δρόμο, το δρόμο που του έφερε πίσω την πατρίδα.

Σκέφτηκα την βασανισμένη ζωή που πέρασε στην ξενιτιά, και ευχήθηκα μέσα απ' τα βάθη της ψυχής μου, να βρει τη χαρά και την ευτυχία που στερήθηκε τόσα χρόνια.

Να βρει τη χαρά στον τόπο του, στον τόπο που γεννήθηκε.

Γ. Γυμνασίου - Ιούνιος 1981

Τζ. Π.

Καυμένη Αθανασόπουλη

Παρακολουθώντας από το κανάλι της ΕΡΤ τα ελληνικά νέα, ακούω πολλή φορές να αναφέρεται το όνομα Αθανασόπουλος, διευθυντή της ΔΕΗ. Στο άκουσμα αυτού του επιθέτου, η μνήμη έφερε στην επιφάνεια - δεν ξέρω πώς να το ονομάσω - τραγούδι, ποίημα, η ιστορία, που ακούμε να ήνε καυμένη Αθανασόπουλη, τι σούμελε να πάθεις. Αυτό τάκουγα στο χωριό πριν αρκετά χρόνια, όταν σε κάποιο αντρόγυνο κωνόταν η πεθερά, δηλαδή του γαμπρού η πεθερά, ο κόσμος έλεγε. Καυμένη Αθανασόπουλη. Δεν ξέρω πως ήρθε η συζήτηση με τη μάνα μου, και άρχισε να μου ήνει πως ο Αθανασόπουλος ήταν υπαρκτό πρόσωπο, και η ιστορία αυτή, είναι ελληνική, ότι πραγματικά τον σκοτώσανε μάνα και κόρη, δηλαδή η γυναίκα του. Η μάνα (πεθερά) και η κόρη της, ήταν πειραιώτισσες, και ο Αθανασόπουλος ήταν πρόσφυγας. Φαίνεται, μάνα και κόρη νομίσανε, πως ο Αθανασόπουλος είχε φέρει πολλή χρήματα, και γι' αυτό τον σκότωσαν. Αυτό έγινε στα Καμίνια του Πειραιά, περίπου το 1925.

Την ιστορία αυτή την είχε πει στη μάνα μου μια αδελφή που είχε η γιαγιά μου, η Νοκοήνα στη Δραπετσώνα, τη Μαριγώ, η οποία είχε παντρευτεί κάποιον Θεόδωρο Σταχτιά από το Λάχι. Παραθέτω τα στιχάκια, για να γνωρίσουν οι επόμενοι, γιατί είμαι σίγουρος, ότι δεν γνωρίζουν γιατί ήνε καυμένη Αθανασόπουλη τι σούμελε να πάθεις.

Καυμένη Αθανασόπουλη τι σούμελε να πάθεις,
από κακούργα πεθερά, τα νιάτα σου να χάσεις.

Τη νύχτα που κοιμότανε, μάνα και θυγατέρα
εβήλιαν τον ανιψιό, και τούριξε μια σφαίρα.

Η κόρη της τις φώναζε, μάνα μου πως σπαράζει,
κι η μάνα της τις απαντά, πνίχτονε μη φωνάζει.

Κομμάτια τον εκάμανε, στο ρέμα τον επάνε
κι αφού κοιτάνε γύρω τους, τον ρίχνουν τον πετάνε.

Ένας διαβάτης πέρασε, περίεργα κοιτάζει
τι ν'άνα αυτά τα δέματα, κακό στο νου τον βάζει.

Τον αστυνόμο φώναξε, στο ρέμα πάνε πάλη
τα δέματα ανοίξανε, βλέπουν κορμί κεφάλι.

Επήρανε τη κεφαλή, και πήγαινε στη Κάστρω
γνωρίζεται το άτομο που βρήκαμε στο ρέμα;

κι η Καστρώ τους απάντησε, πως νν αυτός
μακριά από μένα.

Κι ο αστυνόμος την κρατά, άγρια ματιά τις ρίχνει,
τις χειροπέδες πέρασε, στη φυλακή τη κλείνει.

Κάστρω ήταν η πεθερά, λόγω του σώματός της.

Τζ. Π.

Αυστραλολαφονησιώτικα από Μελβούρνη

Μελβούρνη: του Ανταποκριτή μας Τζ. Πασσάκου

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΣΕΛ. 3

Από την Ευανθία Λιάρου ή Κοκκινού, έλαβα ένα ποίημα, για το οποίον την ευχαριστώ, μέσα από την καρδιά μου. Δεν το γράφω όλο, γιατί ξέρω το περιορισμένο χώρο της εφημερίδας. Καθώς, χαιρετίζει και όλος τους Αυστραλολαφονησιώτες, και εύχεται καλές γιορτές. Ευανθία, ευχαριστώ και πάλη για τα καλά λόγια που γράφεις στο ποίημά σου. Θα γράψω δύο λόγια για μια συνάντηση που είχαμε στο χώρο του κοιμητηρίου, και δεν θέλησα να ταραξω την ιερή στιγμή. Ήταν Αύγουστος του 2006. Πριν λίγες μέρες είχα πάει στο χωριό. Μεγάλο το κενό που υπήρχε μέσα μου. Ακόμα δεν είχα συνειδητοποιήσει το χαμό της μάνας μου, και πολλές φορές άθελά μου τα βήματα με οδηγούσαν στο δρόμο για το πατρικό. Και ενώ προχωρούσα, μια σκέψη ερχόταν στο νου μου, και σταματούσα. Που πας μου 'ήγε μια φωνή. Τι θα δεις. Κλεισμένες πόρτες, και ανθρώπους άγνωστους να κάθονται, εκεί, που κάποτε υπήρχαν γνώριμες μορφές, και άκουγες άηλες φωνές και γέλια. Γύριζα πίσω, και έπαιρνα το δρόμο για τον Αγιάνη. Εκεί πήγαινα πολλές φορές, και άναβα τα καντηλάκια σε πολλούς. Κάποια μέρα, μπαίνοντας στο κοιμητήριο, στο πάνω μέρος διέκρινα μια μαύρη σιλουέτα να κάθεται στα πόδια του μνήματος, και να μονολογεί. Κατάλαβα ποια ήταν, αφού γνώριζα ότι εκεί ήταν θαμμένος ο Γιάννης ο Κοκκινάκος. Σταμάτησα για να μην ταραξω την ησυχία της. Την έβλεπα που κοίταζε τη φωτογραφία του παιδιού της, και άκουγα τα πονεμένα λόγια της "Ματάκια μου, θλιμμένα, γιατί με κοιτάζεται έτσι και δεν μου μιλάς; Και η φωνή της να κόβεται από τους θυμαούς. Σεβάστηκα τον πόνο της και δεν της μίλησα. Συγχώρεσέ με Ευανθία γι' αυτό που έκανα. Θεώρησα ότι ήταν μια από τις ιερότερες στιγμές. Μια μάνα, να επικοινωνεί με το νεκρό παιδί της. Όπως αθόρυβα μπήκα, έτσι και βγήκα. Τώρα που γράφω αυτά, έμαθα ότι πριν λίγες μέρες έχασε τον αδελφό της τον Αρίστο ή Τέλη. Ελαφρύ το χόμα που τον σκεπάζει, και ο θεός να σου δίνει κουράγιο, καθώς και στην οικογένειά του. Και κάτι ακόμα. Να είσαι σίγουρη Ευανθία, ότι θα συνεχίσω να γράφω για τα περασμένα, όσο το επιτρέπει το χρονοντούλαπο της μνήμης. Ακόμα μπορώ να ξεθάβω τα παλιά. Άλλωστε, αυτά που πέρασαν δεν πρέπει να σβύσουν. Τα λόγια χάνονται, τα γραπτά μένουν. Δεν έχει σημασία αν τα γραφόμενά μου έχουν κάτι από τη δημοσιογραφική τέχνη, πάντως κάποιο νόημα βγαίνει.

Αφιερωμένο στο Τζώρτζη

Με λεπτομέρεια διάβασα αυτά που έχεις γράψει και με συγκίνησες πολύ γιατί δεν έχεις ξεχάσει.

Να σ' έχει ο θεός καλά για το νησί να γράφεις κι' όλες τις ιστορίες μας ποτέ να μην ξεχάσεις.

Και 'μεις να τα διαβάζουμε και να σ' ευγνωμονούμε που βρίσκονται και άνθρωποι και δεν μας λησμονούνε,

Φαίνεται αγάπες πολύ ανθρώπους και νησί μας γι' αυτό και 'μεις θα σ' έχουμε μέσα τις την ψυχή μας.

Δεν γράφω καλά και όμορφα γιατί έχω πια γεράσει που σταματάει το μυαλό και δεν μπορεί να γράψει.

Ευανθία Λιάρου Κοκκινού
Αύγουστος 2008

Θερμά συλλυπητήρια

Και πάλη ο δρεπαινοφόρος χάρωντας πέρασε από το νησί μας, και θέρισε ανθρώπινες ζωές, που ακόμα δεν ήταν για θέρισμα.

Αλλά ο χάρος έρχεται και κάνει την επιλογή του, χωρίς να τον καλέσουμε.

Αυτή είναι η ζωή. Άλλος μικρός, άλλος πιο μεγάλος, μια μέρα θα πάρουμε το δρόμο του πεπρωμένου. Σιγά - σιγά οι γνωστοί που ξέραμε, όλο και ελαττώνονται. Έρχονται όμως νέοι, κι αυτό είναι ευχάριστο.

Σε μας όμως τους ξενιτεμένους, είναι και μένουν άγνωστοι. Στις οικογένειες των εκλιπόντων, απευθύνουμε εμείς οι Αυστραλολαφονησιώτες, τα θερμά μας συλλυπητήρια, και ελαφρύ το χόμα που τους σκεπάζει στη πατρώα γη.

Τζ. Π.

Ταχεία ανάρρωση

Στον αγαπητόν και συμπατριώτη μας κ. Ρουμάνη, του ευχόμαστε όλοι εμείς οι απανταχού Λαφονησιώτες, ταχεία ανάρρωση, μετά από αυτή την δύσκολη δοκιμασία που υπέστη. Ο Κώστας, υποβλήθηκε σε δύο κρानοσπεμβάσεις εσωτερικές, λόγω συσσώρευσης αίματος.

Σου ευχόμαστε γρήγορα να γίνεις καλά και να αφοσιωθείς πάλη σ' αυτά που άφησες.

Καλή χρονιά με τη οικογένειά σου και γρήγορα να ξεχάσεις αυτή με μεγάλη δοκιμασία.

ΤΖ. Π.

Γνωρίζοντας τη μέλισσα και τα προϊόντα της

Η μελισσοκομία είναι τόσο τέχνη όσο και επιστήμη. Είναι τέχνη επειδή ο άνθρωπος-μελισσοκόμος μπορεί να πάρει τα προϊόντα (μέλι, γύρη, δηλητήριο, πρόπολη, βασιλικό πολτό) μίας μέλισσας να τα επεξεργαστεί και να τα διαθέσει στην αγορά προς κατανάλωση. Επιστήμη είναι επειδή προσπαθούμε να εξετάσουμε από ανατομικής πλευράς το σώμα της μέλισσας καθώς και να παρατηρήσουμε τον τρόπο με τον οποίο ζει, επιβιώνει (ασθένειες- εχθρούς), αναπαράγεται και εξελίσσεται.

Είναι γνωστό πως η μέλισσα είναι ένα κοινωνικό άτομο και γι' αυτό το λόγο ζει μέσα σε οργανωμένες κοινωνίες. Η μέλισσα εμφανίζει τρεις βιολογικές μορφές, δηλαδή έχουμε τις βασίλισσες και τις εργάτριες που είναι τα θηλυκά άτομα της κοινωνίας αυτής και τους κηφήνες που είναι τα αρσενικά άτομα. Η ζωή των μελισσών είναι βασισμένη στον καταμερισμό των εργασιών μέσα στην κυψέλη που ζουν. Με τις εσωτερικές και εξωτερικές εργασίες τις κυψέλης (καθαρισμός και ανακαίνιση κυψέλης, φρούρηση της κυψέλης, καθαρισμός των κελιών, τροφοδότηση του γόνου κ.ά) ασχολούνται μόνο οι εργάτριες. Η βασίλισσα αντίστοιχα είναι προορισμένη μόνο για να αναπαράγει δηλαδή να διαιωνίζει το είδος μέσα στη κυψέλη. Μόνο μία βασίλισσα υπάρχει σε κάθε κυψέλη! Τέλος ο κηφήνας είναι το μοναδικό αρσενικό άτομο μέσα στην κυψέλη όπου η χρησιμότητα του στηρίζεται μόνο στο να γονιμοποιεί τη βασίλισσα και όχι να προστατεύει το μελισσι αφού δεν έχει κεντρί και έτσι δεν μπορεί να χρησιμεύσει ως φύλακας για την κυψέλη.

Αφού λοιπόν κάναμε μια μικρή προσπάθεια να γνωρίσουμε τις μέλισσες μπορούμε τώρα να γνωρίσουμε και τα προϊόντα της που αναφέραμε νωρίτερα.

Ο Το βασικό προϊόν που βγαίνει από μία μέλισσα και είναι και γνωστό σε όλους μας είναι το ΜΕΛΙ που αποτελεί ένα αληθινό θησαυρό υγείας για τον άνθρωπο και αυτό γιατί το μέλι προτείνεται όχι μόνο για την ευζωία του ανθρώπου αλλά και για την μακροζωία του. Η κατανάλωση μελιού βοηθά στην γρηγορότερη αποκατάσταση της υγείας σε περιπτώσεις αναιμίας και στον ταχύτερο μεταβολισμό του οίονοπνεύματος σε περίπτωση μέθης. Έχει υψηλή περιεκτικότητα σε χολίνη, που βοηθά άτομα που λόγω καθιστικής εργασίας υποφέρουν από συμπτώματα. Το μέλι λοιπόν είναι τονωτικό και συμβάλλει στην καλή λειτουργία του οργανισμού αφού έχει αντιμικροβιακή δράση και βοηθά στην επουλήωση τραυμάτων και δερματικών παθήσεων.

Ο Το δεύτερο μεγαλύτερης σημασίας προϊόν της μέλισσας για τον άνθρωπο είναι ο ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ που είναι πλούσιος σε βιταμίνες και αμινοξέα. Οι επιδράσεις του βασιλικού πολτού στον άνθρωπο είναι οι εξής:

- Ο Β.Π βοηθά στην αντιμετώπιση των ρευματικών αρθρίτιδων
- Ο Β.Π. βοηθά το γηρασμένο και ταλαιπωρημένο οργανισμό καθώς και τους υποτασικούς.
- Ο Β.Π αυξάνει την ικανότητα για εργασία και "δίνει" μεγαλύτερη διανοητική και σωματική δύναμη.
- Ο Β.Π είναι ωφέλιμος για την προστασία των ούλων από αιμορραγίες
- Ο Β.Π βοηθά τους άντρες να βελτιώσουν την σεξουαλική τους ζωή και να αυξήσουν τη μυϊκή τους δύναμη ενώ στις γυναίκες συμβάλλει σημαντικά στη γαλακτοπα-

ραγωγή μετά τη γέννα. ΠΡΟΣΟΧΗ! όμως δεν θα πρέπει ο βασιλικός πολτός να καταναλώνεται σε μεγάλες ποσότητες! Η ημερήσια κατανάλωση του βασιλικού πολτού θα πρέπει να ανέρχεται σε 120- 180 χιλιοστά του γραμμαρίου και σε εξαιρετικές περιπτώσεις το ένα γραμμάριο. Για μικρά παιδιά η δόση δεν πρέπει να ξεπερνά το 1/10 του γραμμαρίου.

Ο Ένα άλλο σημαντικό προϊόν της μέλισσας είναι η ΓΥΡΗ, η οποία αποτελεί πηγή πλούσια σε βιταμίνες, αμινοξέα, ορμόνες, κ.α. Η γύρη είναι καλό να χρησιμοποιείται όταν:

- Ο οργανισμός είναι εξουθενωμένος
- Υπάρχουν εντερικές ανωμαλίες
- Ο οργανισμός έχει κακό μεταβολισμό
- Υπάρχει φλεγμονή στον προστάτη (προστατίτιδα)
- Υπάρχουν προβλήματα στις γυναίκες κατά την εμμηνοπαυση (κλιμακτήριος περίοδος).

Ένα από τα πλέον σπουδαιότερα πλεονεκτήματα της γύρης είναι ότι επηρεάζει θετικά τον μεταβολισμό του νερού, ελέγχει την όρεξη, την απόθεση λίπους στον οργανισμό, την λειτουργία των ωοθηκών και του θυρεοειδούς αδένος και γενικά είναι υπεύθυνη για την ομαλή και καλή λειτουργία του οργανισμού.

ΠΡΟΣΟΧΗ! η ποσότητα γύρης που θα πρέπει να καταναλώνουμε είναι μία κουταλιά του γλυκού καθημερινά για μία εβδομάδα και σταδιακή αύξηση της δόσης σε μία κουταλιά της σούπας. Η κατανάλωση γύρης θα πρέπει να συνεχιστεί χωρίς διακοπή για 4-6 μήνες ανάλογα με την αντίδραση κάθε ατόμου ξεχωριστά. Η κατανάλωση γύρης πρέπει να γίνεται αυτούσια ή διαλυμένη σε κάποιο χυμό.

Ο Η ΠΡΟΠΟΛΗ επίσης θεωρείται ένα προϊόν σημαντικό για τον άνθρωπο αλλά και για την ίδια την μέλισσα αφού με την πρόπολη κάνουν διάφορες εργασίες μέσα στην κυψέλη όπως το να την απολυμαίνουν. Οι επιδράσεις της πρόπολης στον ανθρώπινο οργανισμό είναι οι εξής:

- Χρησιμοποιείται για τη θεραπεία τραυμάτων της στοματικής κοιλότητας και άλλων περιοχών του ανθρώπινου σώματος.
- Χρησιμοποιείται για την αντιμετώπιση του έλκους και προβλημάτων του προστάτη
- Παρουσιάζει θετικά αποτελέσματα στη θεραπεία των αγγειοκινητικών νεύρων που προκαλούν την καταρροή των αναπνευστικών κυττάρων (συνάχι).
- Η πρόπολη χρησιμοποιείται στα καλλυντικά, σε λοσιόν, σε κρέμες προσώπου-χειρών, σε οδοντόκρεμες. Επίσης χρησιμοποιείται ως κύριο συστατικό των βερνικιών για τα βιολιό.

Επειδή, λοιπόν, η σπουδαιότητα της μελισσοκομίας δεν είναι ευρέως γνωστή στους περισσότερους ανθρώπους γράφτηκε αυτό το άρθρο για να γίνουν γνωστές οι ευεργετικές επιδράσεις των προϊόντων της μέλισσας στον ανθρώπινο οργανισμό αλλά και για να γνωρίσουμε αυτό το μικρό έντομο που είναι τόσο σημαντικό για τον άνθρωπο και αυτό γιατί σύμφωνα με τον Albert Einstein "Αν εξαφανιστεί η μέλισσα, ο άνθρωπος έχει ακόμα τέσσερα χρόνια ζωής". Άρα λοιπόν όχι πια μέλισσες, όχι πια επικοινωνία, όχι πια φυτά, όχι πια ζωή, όχι πια άνθρωπος.

Αρώνη Κέλλη
Τεχνολόγος - Γεωπόος

ΜΙΚΡΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ: ΑΠΟ ΚΑΡΔΙΑΣ

Βλέποντας τον παλιό τον χρόνο να έχει φτάσει στην άκρη του τελευταίου μονοπατιού, έχοντας πάρει το δρόμο του γυρισμού με γυρισμένη την πλάτη και σηκωμένο το χέρι του αποχαιρετισμού, κατάλαβα ότι έφτασε η καινούργια χρονιά με ανοιγμένα τα λευκά της φτερά, φέρνοντας μια φρεσκάδα, μία έντονη προσμονή για αλλαγές, μία αισιοδοξία αλλά και μία αίσθηση για πολλές ελπίδες που τόσο ανάγκη έχουμε αυτό το νέο χρόνο, για να νιώσουμε καλύτερα, να κλείσουμε τις πληγές του προηγούμενου χρόνου να αρχίσουμε να γινόμαστε καλύτεροι άνθρωποι, να πάψουμε να λέμε εγώ αλλά να μάθουμε να λέμε εμείς.

Ξεκίνησα να γράφω αυτό το κομμάτι από τις σκέψεις που άρχισαν να χοροπηδούν στο μυαλό μου για όσες στιγμές καλές ή και άσχημες σημάδεψαν την χρονιά που πέρασε στον τόπο μας, για τους ανθρώπους του τόπου μας και λίγο πολλή για καθένα από εμάς.

Μάλλον οι περισσότερες από αυτές τις στιγμές που πέρασαν, μας πόνεσαν, μας έκαναν να νιώσουμε ανυπεράσπιστοι, μας άφησαν μία πίκρα στο στόμα, που σαν τις θυμόμαστε μας κάνουν μικρούς και αδύναμους χωρίς να μπορούμε να κάνουμε τίποτε για να τις διορθώσουμε, τίποτε που να μπορούσαμε να τις ξαναγυρίσουμε πίσω στο χρόνο...μακάρι να μπορούσε να γίνει αυτό...

Μεγαλύτερη από όλες αυτές τις στιγμές είναι η αίσθηση της απώλειας, η εικόνα των ανθρώπων που χάθηκαν και που δεν θα τους ξαναδούμε μεταξύ μας, δίπλα μας, κοντά μας

,είναι αυτή η εικόνα των συνανθρώπων μας που έζησαν μαζί μας, που τους γνωρίσαμε, που ανταλλάξαμε μαζί τους κουβέντες, που μοιραστήκαμε με αυτούς σκέψεις και όνειρα. Ήταν μία άσχημη χρονιά αυτή που έφυγε, μας πρόσφερε πολλές στεναχώριες, ό τόπος μας είχε πολλές ανθρώπινες απώλειες πολλές από αυτές άδικες και ξαφνικές, ήταν βαρύ το ανθρώπινο τίμημα που πλήρωσε ο τόπος και που ίσως, ήταν μία χρονιά που συνέβησαν πολλά γεγονότα μαζί και που δεν έχουμε συνηθίσει να ζούμε με τέτοια.

Έχω μία αίσθηση ότι οι άνθρωποι που είναι δεμένοι με το τόπο τους, με τον τόπο που έχουν αγαπήσει, εκείνον τον τόπο που έχουν οι ίδιοι επιλέξει σαν το καταφύγιό τους, τον τόπο που έχουν ζήσει το μεγαλύτερο μέρος της ζωής τους, τον ίδιο τόπο επιλέγουν και μετά τον θάνατο τους για να συνεχίσουν να ζουν μέσα στις καρδιές μας και στις σκέψεις μας.

Αληθινά πιστεύω ότι αυτοί που αγαπήσαμε, με αυτούς τους ανθρώπους που με οποιαδήποτε λόγω αναπτύξαμε σχέσεις αγάπης, αυτοί οι άνθρωποι που ταξίδεψαν από κοντά μας, αυτοί οι άνθρωποι που δεν βρίσκονται πια κοντά μας με το σώμα τους, είναι αυτοί οι ίδιοι άνθρωποι που κάθε στιγμή μπορούν να βρεθούν δίπλα μας αρκεί απλά να τους φέρουμε στο μυαλό μας να τουςβάλουμε στην σκέψη μας, να τους ακουμπήσουμε με την καρδιά μας.

Είναι αυτοί οι άνθρωποι που πέρασαν από τον τόπο και που ο καθένας από αυτούς άφησε την μικρή ή την μεγάλη ιστορία του, αυτούς τους ανθρώπους, οφείλουμε να μην ξεχάσουμε και

όποτε η μορφή τους περνά από μπροστά μας, προβάλλεται στη σκέψη μας, να τους αφήνουμε να μπουν στην καρδιά μας, να μας αγγίξουν έτσι ώστε η θύμηση τους να είναι πάντα ζωντανή και να βρίσκεται ανάμεσα μας.

Και καθώς η καθημερινότητα συνεχίζεται και ο τροχός της ζωής γυρίζει, πρέπει να ξαναρχίσουμε να λέμε εμείς και να αφήσουμε πίσω μας το εγώ, πρέπει να ξαναβρεθούμε απέναντι και να κοιταχτούμε ξανά στα μάτια κάποιου από τα βράδια του Ιουνίου που δεν θα έχει αρχίσει ακόμη η τουριστική κίνηση ώστε να νοιώσουμε πάλι την φιλία, την αγάπη και την αλληλεγγύη να ξεπηδάει μέσα από το πνεύμα εκείνο που ξέρουμε ότι υπάρχει, αλλά οι σύγχρονες ανάγκες μας έχουν αναγκάσει πιστεύω για λίγο, να το αφήσουμε πίσω.

Ας γίνουν τα όνειρα μας πραγματικότητα και οι πληγές του καθενός ας κλείσουν με την βοήθεια όλων μας γιατί είμαστε περαστικοί στο τόπο μας και μόνο στις καρδιές όλων όσων μας αγαπούν μπορούμε να μείνουμε ζωντανοί για πάντα.

Δ.Ι.Κ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ
ΟΙΚΟΠΕΔΟ ΕΝΤΟΣ ΟΙΚΙΣΜΟΥ
ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΥ
ΚΑΤΩΔΡΟΜΑ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑΚΟΥ
ΕΚΤΑΣΗ 320 τ.μ. ΜΕ ΦΑΤΣΑ 17 μ
ΣΤΟ ΔΡΟΜΟ 6971899154

« Η ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ »

Κωδικός 2792
 Τοπική διμηνιαία εφημερίδα

Γραφεία:
 Αγγιάλου 115, Πειραιάς 185 46
 Τηλ.: 210-4632.910 Fax: 210-4632.910

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ:
 ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΕΛΑΦΟΝΗΣΙΩΤΩΝ
 «Ο ΦΙΛΟΠΑΤΡΙΣ»

ΕΚΔΟΤΗΣ - ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ:
 ΑΡΩΝΗΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΡΟΥ

ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
 ΑΓΧΙΑΛΟΥ 115 ΠΕΙΡΑΙΑΣ

ΦΩΤΟΣΥΝΘΕΣΗ - ΕΚΤΥΠΩΣΗ:
 ΜΟΥΡΟΥΣΙΑΣ ΔΗΜΗΤΡΗΣ
 Κολοκοτρώνη 144 Πειραιάς
 Τηλ.: 210-4182591
 e-mail:mourousias1@yahoo.gr

Sugar

Νίκος Μακρόπουλος - Αντώνης Μπουρικός
 Βρεφικά - Παιδικά - Εφηβικά
 Αγ. Παντελεήμονος 32 Δραπετσώνα
 Τηλ.: 210 46 24 922

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΘΥΜΑΡΙΣΙΟ ΜΕΛΙ
ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΙΚΟΣ ΠΟΛΤΟΣ
ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΝΤΗΣ - ΕΛΑΦΟΝΗΣΟΣ
ΤΗΛ.: 6977061692

VALENTINO'S
Caffe

ΛΙΑΡΟΣ

Κοιμησιανή οδός 190, Πειραιάς
 Τηλ. 210.4629922

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟ

Βαμβάτσικου Σπυριδούλα

Ελαφώνησος
 τηλ.:27340 61390
 Κιν:6977. 016276

ΜΕΣΣΑΟΠΩΔΕΙΟ - ΞΕΝΑΓΙΟΤΟΡΙΟ

"ΤΟ ΣΤΕΚΙ,,
ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΑΛΚΙΩΤΗΣ

Μαρίας Κιουρή 40 **Τηλ. 210 4001277**
Κερατοίνη **Κιν. 6976680651**

ΚΟΝΤΡΑΦΟΥΡΗΣ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

• ΜΕΤΑΦΟΡΕΣ
• ΜΕΤΑΚΟΜΙΣΕΙΣ

Τηλ.: 6973 820 392

Αυστραλοαφονησιώτικα από Σίδνεϋ

Σίδνεϋ: του Ανταποκριτή μας Νίκου Μέντη

Sydney Δεκέμβριος 2008

Αγαπητή "Ελαφόνησος"

Αγαπητά παιδιά που γράφετε για την εφημερίδα σας χαιρετώ και με υγεία και ευτυχία το νέο έτος. Και πάλι μαζί για την τακτική ενημέρωση με νέα της παροικίας μας το Sydney είναι πάλι έτοιμο για την γέννηση του Χριστού μας με όλο του το μεγαλείο. Παντού φώτα. "Λαμπαδουχούμενη" όπως λέει και ο υμνωδός. Πάνω στη Γέφυρα, ο Αστέρας της Βηθλεέμ δίνει το σύμβολό του για την πόλη του Σταυρού του Νότου, την πόλη με τις 40 ελληνικές εκκλησίες. Και με τους 250.000 χιλιάδες Έλληνες. Η πόλη με την πολύγλωσση κουλτούρα, μια "Βαβυλωνία" που διαβιούν πολιτισμοί όλων των εθνών μα και που έχουμε και εμείς οι Έλληνες το μερτικό μας. Από την Αρχιεπισκοπή ως και το τελευταίο μοναστήρι. Ευχόμαστε στη μάνα Ελλάδα χαρούμενα Χριστούγεννα και αίσιο και ευτυχές το νέο έτος. (Από αυτό το "χαρμάνι" είμαι και εγώ που γράφω για 25 χρόνια και αγωνίζομαι για την εθνική μας ράτσα και που "γεροντοδείχνω" μαζί με τα 81 χρόνια που κουβαλάω στην πλάτη μου.

Χρόνια πολλά σε όλους και σε όλες,
N. Μέντης

Να σ' αγναντεύω θάλασσα
και να μη σε χορταίνω"
Βάρναλης
Λαφονήσι - Βοριάς

Αμέριμνα στο λίκνο του
κοιμούνται τα καϊκία
λες, ζούνε σαν σε όνειρο
και ύπνο έχουν πάρει
φοντοβολούν ατίθασα
στο Μώλο τ' αλμυρίκια
κι αχολογούνε στη στεριά
οι πεινασμένοι γλάροι

Μα ξάφνου από το πέλαγο
μια καταχνιά θ' αρχίσει
κι ενώ είν' η θάλασσα μαβιά
το κύμα μελανιάζει
λες κι ο Θεός ο Αίολος
το θρόνο του έχει στήσει
απάνω στον Κάβο - Μαλιά
κι ο κόσμος σκοτεινιάζει.
N. Μέντης
Sydney

Στο πέρασμα του χρόνου

Πέρασε ένας χρόνος που τα εκατομμύρια άνθρωποι στον πλανήτη ανταλλάσσουν ευχές με οποιοδήποτε τρόπο με κάρτες και ότι άλλο όμως ο χρόνος αφήνει τα σημάδια του. Εμείς είμαστε αυτοί που ταλανίζουν τον πλανήτη μας. Οικολόγοι, άνθρωποι των γραμμάτων, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου για την μη ύπαρξη συνοχής της υδρογείου. Πού είναι η ταπεινή Φάτνη του Θείου Βρέφους; Εμείς τον στήσαμε στις βιτρίνες των σουπερ μάρκετ με φαντασμαγορικά λαμπαδάκια ή ατρακσιόν των ημερών και η πιστωτική κάρτα που είναι εκείνο το χριστόψωμο της γιαγιάς με το νόμισμα μέσα για όποιον από την οικογένεια τυχερό; Ή η κατάμεστη από κόσμο εκκλησία με τους πιστούς χωριανούς; Δεν είμαι Θεολόγος, είμαι όμως Έλληνας και αγαπώ την Ελλάδα και την πίστη μου.

Εύχομαι σε όλους ειρήνη. Και ευλογία για το νέο έτος κάθε προσδοκία.

N.M.

Ας προσκυνήσομε το Θεϊόν Βρέφος όπως ο Υμνωδός λέγει σε ιαμβικό στίχο...
Ως ην εν αρχή προς Θεόν, Θεός Λόγος
Νυν κρατύνει, μη σθένουσαν την πάλαι
ιδών φυλάξει την καθ' ημάς ουσίαν
Καθείς εαυτόν Δευτέρα κοινωνία
Αύθις προφαίνων των παθών ελευθέραν...

Δεν ξεχνούμε αυτούς και αυτές που πρόσφατα εγκατέλειψαν τα εγκόσμια από το αγαπημένο μας νησί και απευθύνουμε τα συλλυπητήριά μας στους προσφιλείς συγγενείς των.

Τη Μαρία Δ. Μέντη του Μ. Ψαρρομάτη, το Γρηγόρη Μελλά, το Γιώργο Π. Αρώνη, το Νίκο Π. Μέντη και Α. Μέντη. Εμείς οι απόδημοι νιώθουμε περισσότερο την απώλεια των ανθρώπων αυτών γιατί δεν μπορούμε να παραβρεθούμε στην εξόδιο τελετή. Όμως η σκέψη όλων μας πάντα είναι εκεί και ακόμα εμείς θεωρούμε τυχερούς αυτούς που τους σκεπάζει το ελαφρύ χώμα του Άη-Γιάννη.

Στους συγγενείς όλων αυτών των ανθρώπων απευθύνουμε, εγώ προσωπικά αλλά και εκ μέρους όλης της Ελαφονησιώτικης παροικίας συλλυπητήρια ευχόμενοι την εξ ύψους βοήθειαν.

N. Μέντης

Λίγα λόγια για την γλώσσα μας

Ο Γιώργος Σεφέρης γράφει κάπου. "Έτσι κι αλλιώς είμαστε ταγμένοι στον κόσμο του Πνεύματος, αφού την γλώσσα μας έδωσαν ελληνικήν". Το κείμενο αυτό αφορά εμάς τους μετανάστες που τα δεδομένα είναι πιο δύσκολα. Η ελληνική γλώσσα είναι υψηλής πνευματικής προέλευσης με ακρίβεια πράγματα και έννοιες. Σε ένα σεμινάριο γλωσσολόγων, εδώ στο Sydney τα είπαν για την ελληνική γλώσσα. Δεν είναι τυχαίο που η γλώσσα μας γαλούχησε και φιλοξένησε επιστήμες και τέχνες που ξεπήδησαν από τα σπλάχνα των προγόνων μας και που τροφοδοτεί τις Ευρωπαϊκές γλώσσες. Τα κείμενα μαθηματικών, φυσικής, αστρονομίας, νομικής, ιατρικής, ιστορίας, γεωγραφίας, γράφτηκαν ελληνικά. Εδώ Ησίοδος, Θαλής, Ηράκλειτος, Αριστοτέλης, Πλάτωνας, Πυθαγόρας, Όμηρος, Σοφοκλής, Αισχύλος, Ευριπίδης και πολλοί άλλοι. Η σύγχρονη ελληνική διατηρεί την αρχαία που όπως μας είπαν το 15% του λεξιλογίου βασίζεται στην ελληνική. Και που σαν μαθηματική γλώσσα στον πλανήτη, είναι άρτια και σε αριθμητικό επίπεδο ας πούμε στην αστρονομία, οι Πλανήτες έχουν ελληνικά ονόματα. Ερμής, Αφροδίτη, Άρης, Ζεус, Κρόνος, Ουρανός, Ποσειδώνας, Πλούτων. Ακόμα και οι δορυφόροι και αυτοί ελληνικά ονόματα. Φόβος, Ιω, Τιτάν κ.λπ. Ακόμα και οι αμερικανικές διαστημικές αποστολές έχουν ελληνικά ονόματα. Ο δε Πλίθων Γεμιστός γράφει: Επιμελήσθαι έκαστον ελλητιστί.

N. Μέντης
Sydney

Αναχώρησε για Ευρώπη ο Παναγιώτης Δούκας Αγγλία και Ελλάδα.

Ο Παναγιώτης είναι μέλος της SAE. Και παρευρίσκεται στην Ελλάδα σε συμβούλια. Αντιπροσωπεύει την ελληνική μονάδα στην Αυστραλία.

Καλό σου ταξίδι Παναγιώτη και καλή επάνοδο>

Ο Παππούς και η Γιαγιά
Νίκος - Τασία

Ένα ταξίδι αστραπή πραγματοποιεί ο Γιώργος Λεβέντης και η Μαρία Λεβέντη για τα Χριστούγεννα κοντά μας με τα παιδιά τους.

Ο Γιώργος που όλοι τον βλέπουμε στην τηλεόραση και είναι πασίγνωστος.

Μαρία και Γιώργο καλή διαμονή στην Αυστραλία και καλή επάνοδο στην Ελλάδα.

Καλή συνέχεια στην τηλεόραση.
Νίκος και Τασία Μέντη